

ευτυχως δεν ηταν αριστουργμα

η παραταση ηδηιασμα σε κειμενο του Ν.Γ.Πεντζικη απο την ομαδα NOVA
MELANCHOLIA σε σκηνοθεσια

Βασιλη Νουλα ειναι μια παρασταση που δεν υπηρετει το κειμενο ως γραπτο λογο αλλα την
αυταξια του προφορικου λογου.

Δεν αναπαραγονται επι της αιθουσας ερωτικες φαντασιωσεις μεγενθημενες στην
εκτελεση τους οπως στους μεγαλους περφορμερ Αμπραμοβιτς ,Φελλινι ,Μαντονα
Αλμοδοβαρ ,Γριναγουεη.

Ο Πετζικησ δουλευει μικρες κλιμακες εσωτερικου μουρμουρισματος ,δωματιου οχι
Θεατρου ,αρενας η πλατειας η διαδρομου η τουνελ . δουλευει την αυτονομια
Της ταυτοτητας του μικρου μεγεθους εναντι του μεγαλου δουλευει μεσα σε κελι οπως
αργοτερα ο Ασημος [γιατι φορας κλουβι]. Αλλα και σχεδον ολη η νεοελληνικη τεχνη
δουλευει σε ενα σαλονι μεσα ,και ασχοληται με τα οικιακα ,και αυτος ηταν ο λογος που για
χρονια δεν δινονταν βραθεια θεατρικου εργου του περιοδικου διαβαζω ψυχαναλυτικη ιερα
εξεταση σε τετριμενες οικογενειακες ιστοριες .

Δεν γνωριζω τιποτα για το σωμα μου πριν γνωρισω το τιποτα του παντος του δικου σας . Θα
δουμε πως τα τωρα θα γινουν πιο τωρα απο το παντος του τωρα

Αν δεν ειχε λογια αλλα μονο πραξεις η παρασταση θα ηταν κοντα στα φορμπραδεριστηκα
ιδεωδη η και ειδωλωδη ,πολυ εκτελεση λιγο θεατρο και οι πραξεις να αφηνουν τον λογο να
ειναι η σκια των , οπως θα ηθελε ο Δημοκριτο να υπαρχει [η πραξη] εναντι του [εν αρχην
ειναι ο λογος] του Ηρακλειτου .

ευτυχως που δεν ξερω απο θεατρο και ισως τελικα η παρασταση να μην χρειαζεται
κριτικη ,αλλα μονο σοβαρη θεαση [των μυρωδιων μας] που κρυβουμε επιμελως
κατω απο αρωματα ηθικα ,ενω η πανουκλα δεν ειναι κανενως αλλου κτημα εκτος
αυτου που την εχει στο μυαλο .

μια παρασταση που θα μπορουσε να παιζεται στον δρομο ,στο τραινο . στην γωνια του
δρομου,κλπ.με μειονεκτιματα καποιες στιγμες την μουσικη υποκρουση να παταει σε ευκολιες

αν η παρασταση κραταγε δυο τρεις ωρες ανετα θα χωνευε και θα ξερνουσε σε σκονι τις
οποιες αντιστασεις του θεατη αλλα αυτο ειναι μαλλον ερωτικη φαντασιωση του γραφοντος .

οι πρωτες συγγενεις εικονες που μου ηρθαν ηταν το φιλμ [Savages] του Merchant Ivory και
τα μικρα φιλμ [Lady Vengeance] Park Chan-Wook ,[Audition Visitor Q] Miike Takashi , [
Dumplings] Fruit Chan ισως και το προσφατο [black snake moan]
Graig Brewer

κεντρο βαρους της παραστασης η Δεσπονα Χατζηπαυλιδου κραταγε ολες τις
ενοχικες ισωροπιες μεταξυ των δυο αλλων εκτελεστων ,που τσαλαβουταγανε
χωρις φοβο και παθος σε ζωομορφισμους ,αμνοιακα υλικά ,παιδικες ασθηνιες και
λανθανουσες σχιζοφρενιες παντος τυπου.

Οι κατοικια μας φερει και την φερούμε την αναπνεουμε και μας αναπνει θα μας σκοτωσει
πριν την σκοτωσουμε ,θα ασφηκτησουμε πριν ασφηκτησει απο την εσωτερη μιζερια μας

Δεν ηταν αριστουργημα γιατι ειναι αχρονικη και προφορικη εκτελεση και πολυ σωστα δεν
ερμηνευε [το πνευμα της εποχης] αλλα το εφερε .